

Az Európába irányuló tömeges migráció etnográfiai, gazdasági, szociális, kulturális és jogi következményekkel járó hatásai

1. Az Amerikai Egyesült Államok gazdaságpolitikája Európa irányában és szerepe a migrációban

A II. Világháború befejezését követő lopakodó fokozatos gazdasági bevándorlást a muszlim vallású arab világból a háború okozta munkaerőhiány indította el, amely az idők folyamán egyre növekedett. Robbanásszerűvé azonban csak 2015-ben vált és azóta tömeges és irányított bevándorlásról beszélhetünk. Elindítója ennek a folyamatnak az Egyesült Államokban működő és egyre terebélyesedő pénzügyi és gazdasági háttérhatalom, amelyet az Egyesült Államok korábbi elnöke, Barack Obama és külügyminisztere, Hillary Clinton, valamint a globalizálódó neoliberais államrezon képviselt formálisan, Donald Trump elnökké választását követően pedig informálisan Soros György és az általa létrehozott „Nyílt Társadalom” elnevezésű mozgalom alapítványhálózata. Ezt az alapítványhálózatot és annak a migránsok Európába segítő tevékenységét Soros György azzal a hatalmas vagyonnal segíti, amelyet a transzatlanti pénzügyi és gazdasági háttérhatalom segítségével az USA különböző szervein keresztül, formálisan Soros tőzsdei tevékenysége által került a kezelése, igazgatása alá. Az USA már két évtizeddel ez előtt a rövidítve MAE-nak nevezett transzatlanti kereskedelmi befektetési társulási együtt működés létrehozásával termékeit és gazdasági, valamint pénzügyi szolgáltatásait rá akarta kényszeríteni Európára és annak nemzeti államaira, azonban akkor ez a terv az Európai Közösség tagállamainak ellenállása következtében meghiúsult. 2013-ban az USA ezzel a tervével újra előállott, amelyet „Transzatlanti Kereskedelmi és Befektetési Partnertársaságként (TTIP) létrehozni. A TTIP megvalósulása az Európai Uniót teljesen gazdaságilag kiszolgáltatta volna az USA-ban működő supra-, és internacionális pénzintézeteknek, termelő, valamint szolgáltató vállalati csoportoknak, konzorciumoknak. Ez egyértelműen

---

* Dr. Prugberger Tamás, az MTA doktora, professor emeritus, Miskolci Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Munkajogi és Agrárjogi Tanszék, Miskolc

abból is kitűnt, hogyha az európai áru-, és szolgáltatás-megrendelő cégek, valamint a szállító és szolgáltató, valamint befektető amerikai cégek között jogvita merülne fel, az egyeztető bizottságot és a választóbíróságot a szállító, illetve a szolgáltató-befektető cég lenne jogosult kijelölni. Tekintettel arra, hogy az USA 2016 decemberében hivatalba lépett és a közép-vállalkozók érdekeit képviselő republikánus új elnöke, Donald Trump az USA gazdaságpolitikáját nem gazdasági és pénzügyi hatalmi erőfölénnyel, hanem kölcsönös érdekeltségen alapuló nemzetközi szerződésekkel kívánja megvalósítani, a TTIP lekerült az USA gazdaságpolitikájának a porondjáról. A Barack Obama és Hillary Clinton által fémljelzett demokrata párti gazdaságpolitika és a mögötte meghúzódó globális pénzügyi háttérhatalom azonban továbbra is erőlteti a TTIP létrehozását.

A TTIP-et az Európai Gazdasági Térségben és az Európai Unióban (EU) megvalósítani akaró demokrata párti gazdaságpolitika okulva a MAE kudarcából, az európai nemzeti államok kiiktatásával, közvetlenül Brüsszelen, vagyis az Európai Bizottságon keresztül akarta és akarja ma is elfogadtatni a TTIP-et. Ezt oly módon kívánja megvalósítani, hogy az európai nemzeti államok, vagyis az EU tarállamai és az EGT államai az USA tagállamai módjára tagolódjanak be az EU-ból kialakítandó, az USA-hoz hasonló Európai Egyesült Államokba. Ez az újonnan és lehetőleg minél gyorsabban megalakuló Európai Egyesült Államok szintén prezidenciális köztársaságként működne és így az EU bizottságának az elnöke az Európai Egyesült Államok elnökévé lépne elő, az általa irányított jelenlegi bizottság válna a közvetlen irányítása alá tartozó kormányvá. Ily módon Junker, vagy az utóda, mint az Európai Egyesült Államok elnöke, egyszemélyi hatáskörben aláírhatná az USA elnökével a TTIP-et.

Hogy ez megvalósítható legyen, az USA korábbi demokrata elnöki adminisztrációja tisztában volt azzal, hogy ehhez maximálisan le kell gyengíteni az európai nemzeti államokat. Ennek érdekében a demokrácia exportjának a látszatával – amely nagyon hasonlított a volt Szovjetuniónak az arab világot megcélzott szegénységet eltörlő forradalom exportjához—Irakban, Egyiptomban, Líbiában és Szíriában a megélhetést, egzisztenciális és szociális biztonságot, valamint egészségügyi ellátást és normális államrend-fenntartást megvalósító diktatórikusan irányító elnökökkel szemben felkeléseket szított, amelyek felszínre hozták az iszlám szélsőségeseket, polgárháborúba és teljes anarchiába döntve ezeket az országokat. Az ily módon az USA demokrata elnöki admi-

nisztrációja által tudatosan létrehozott lét-, és egzisztenciális bizonytalanságból menekülni kívánó tömegek az amerikai állampolgárságú Soros György szervezetei irányításával 2015 óta szervezeten nyomulnak Európába. Ezzel előre kiterelve az amerikai centrumból irányított pénzügyi és gazdasági háttérhatalmat kiszolgáló demokrata-párti politikai kurzus az európai nemzeti államok szétverésével minél előbb létre hozná a már említett Európai Egyesült Államokat. Így szeretné kész tények elé állítva rákényszeríteni az USA elnökét, hogy a létrejött Európai Egyesült Államok elnökével parafáltassa a TTIP-et, vagy ha ez nem sikerül, abban a reményben, hogy négy év után ismét ők kerülnek hatalomra, a reménybeli újból hatalomra kerülő demokrata párti elnök parafálhassa az Európai Egyesült Államok elnökével, akinek kiválasztásáról az USA újbóli demokrata párti kormánypolitikája lenne hivatva gondoskodni.

2. Az Európát uralni akaró eme amerikai globális gazdaságpolitika elméleti előkészítése

Ennek az európai nemzeti államokat tönkretenni akaró transzatlanti neoliberális amerikai politikának az elmúlt század 20-as éveire visszamenő elméleti előzménye van. Az USA jelenlegi demokrata párti politikája és a Soros György által irányított és finanszírozott „Nyílt Társadalom” szervezeti hálózata a Páneurópai Mozgalmat megalapító Coudenhove-Kalergi-től szerezte be az elméleti indíttatást. Coudenhove-Kalergi az Első Világháború, pontosabban az akkori nevén a „Nagy Háború” után, 1924-ben megjelentette „Európa megreformálása” című könyvét, amelyben arról írt, hogy a „Nagy Háborúra” azért került sor, mert Európa sok nemzeti államból áll és ezek a nemzeti államok összevesztek egymással. Ezért a nemzeti államokat indokolt lenne felszámolni és az USA mintájára Európai Egyesült Államokat kellene létrehozni. Azzal viszont Kalergi is tisztában volt, hogy ezt nem könnyű megvalósítani, mivel az európai nemzeti államokban a nemzeti kultúrának, a nemzeti hagyományoknak, minden egyes nemzeti nyelvnek, az adott nemzeti államban a lakosság által vallott vallásnak, valamint a hazafias érzületnek erős gyökerei vannak. Ezért álláspontja szerint ezeket a gyökereket szét kell szakítani, ami véres erőszak nélkül csak úgy lehetséges, ha egy népvándorlás mesterséges elindításával muszlim vallású arabokat tömegével telepítenének be Európa valamennyi nemzeti államába. Az így létrejövő vérkeveredéssel Kalergi szerint egy olyan sárga színű faj alakulna ki Európában, mint amilyen az ókori Egyiptomban a kopt népes-

ség volt. Álláspontja szerint az így kialakuló új társadalom már nem ismerné a hazafiság érzését, kozmopolitává válna, igaz műveltségi színvonal is jelentősen lecsúszna, ami azonban csak átmeneti jellegű lenne, mivel ezt a szellemileg és intelligenciájában lecsúszott tömeget a magasabb műveltségi színvonalon álló európai zsidóság irányítani tudná. Ezzel az elmélettel indult el a Pán Európai Mozgalom, amely a két világháború között jelentéktelen maradt, azonban a II. Világháborút követően felerősödött.

Annak ellenére, hogy Coudenhove-Kalergi főnemesi osztrák származású apától és ugyancsak ilyen japán családból származó anyától származott, akinek az apja osztrák és német diplomata volt, mégis úgy látom, hogy elmélete amerikai indíttatású. Ebben jelentős szerepet játszik az USA-nak az I. Világháborúba történt bekapcsolódása. Erre azért került sor, mivel Oroszországnak a Nagy Háborúból 2017-ben történt kilépésével jelentősen meggyengült az Antant és várható volt, hogy a közép-európai államok nyerik meg a háborút. Ebben az esetben viszont Franciaország visszafizetné az amerikai bankoktól felvett hihetetlen nagy összegű kölcsönt. Ezért az amerikai bankok arra szorították az USA akkori elnökét, Wilsont, hogy az Antant oldalán lépjen be a háborúba. Wilson eleinte vonakodott ettől a Monroe elv alapján, mely szerint Európa az európaiaké, Amerika pedig az amerikaiaké és nem avatkozik egyik sem a másik ügyeibe. A bankok nyomására végül is azonban Wilson hadüzenetre kényszerült. Itt is évés közben jött meg az étvágy. Az amerikai vezetés látva Európa értékeit, gazdasági tartalékait, egyre erősebben kezdett érdeklődni iránta, amit igaz, a békeszerződést megelőző tárgyalásokon nem mutatott ki, sőt Wilson a győztes nemzetek mohóságán felháborodva ott is hagyta a béketárgyalásokat. Azonban érdekes, hogy a béketárgyalásokat követően annak ellenére megjelent és meglehetősen megerősödött Európa denacionalizálási irányzata, hogy a győztes antant hatalmak saját nacionalista érdekeik szerint jártak el a legyőzött államokkal szemben a békekötés feltételeinek a megfogalmazása során. Kalergi könyvével, illetőleg elméletével párhuzamosan, sőt azzal összefüggésben a „páneurópai mozgalom” keretében jelent meg a „Bécsi Kör” filozófiájában az un. „nyelv-logikai szintaxis”, amely egy olyan átfogó világnyelv kidolgozásán munkálkodott, amely a matematikai logikán alapulva következetessége és egyszerű nyelvtani tételei alapján könnyen elsajátítható és érthető lenne. Ennek az elméletnek a filozófiai és rendszertani alapjait az osztrák származású Wittgenstein dolgozta ki, amelynek kiinduló alapját a Cambridgben tanító matematikus és filozó-

fus „Principia Mathematicae” könyve jelentette. A nyelv-logikai szintaxisról írt doktori disszertációját a Cambridge-i Egyetemen Bertrand Russelnél védte meg. Érdekessége a dolognak, hogy abban az időben ott tanított még John Maynard Keynes, aki a II. Világháború alatt Delano Franklin Rosewelt tanácsadójaként az USA-nak a II. Világháborúba történt belépésekor a liberális gazdaságpolitikáról a szociális piaci gazdaságpolitikára való átállást javasolta annak érdekében, hogy szociális irányultságú belpolitikai konfliktusok ne terheljék az USA hadba lépését és hadászati tevékenységét. Így alakult ki a „New Deal” Amerikában az 1940-es évek elején, amely a II. Világháborút követően a nyugat európai kontinentális államok hivatalos gazdaságpolitikája volt, egészen az 1980-as évek végéig. Áttételesen tehát Wittgensteinre és a „Bécsi Körre” hatással lehetett Keynes gazdaságfilozófiáján keresztül az USA fel fogása Európáról. Az összefüggésekre utal még az is, hogy a „Bécsi Kör” kelet-európai régiójában Wittgenstein nyelvelmélete alapján Lejzer Zamenhof angol-latin-olasz-jiddisch és francia szavakból elkészítette az „esperantó” műnyelvet, amely az egyes európai államok és nemzetek közös nyelveként lett volna hivatott funkcionálni. Soros György édesapja, Soros (Schwarcz) Tivadar ügyvéd is az eszperantó mozgalom lelkes híveként sajátította el ezt a műnyelvet a galíciai fronton, az I. Világháborúban és lett a magyar eszperantó folyóiratnak, a „Literatura Mondónak” az egyik megalapítója 1922-ben és szerkesztőségi munkatársa, aki több irodalmi művet is publikált eszperantó nyelven. Egyértelműen fennáll az összefüggés Wittgenstein elmélete és Zamenhof által elkészített eszperantó nyelv között. Wittgenstein kidolgozta az internacionalista nyelv grammatikai elvi szerkezetét, kiindulva Bertrand Russel matematikai elméletéből, Zamenhof pedig erre a szerkezeti vázra felépítette az eszperantó nyelvet. Mivel a bécsi kör filozófiája ideológiailag szöges ellentétben állt a nemzeti szocializmus ideológiájával, Hitler hatalomra jutásával áttevődött számos képviselőinek zsidó származása miatti emigrációja folytán az USA-ba, ahol számos nézet átvételre került belőle és a Soros György által képviselt „nyílt társadalom” ideológiában is érezhető, az eszperantó helyett azonban a nemzetközi kommunikáció nyelve az angol lett. Soros György, amikor 1947-ben az Eszperantó Világkongresszus apropóján kivándorolt Magyarországról, Londonban telepedett le, és miután megszerezte ott a közgazdász diplomát átköltözött az USA-ba, ahol tőzsdei spekulációba kezdett, ami gyanúsán gyors meggazdagodást hozott neki. Valószínű azonban, hogy az USA legfőbb hivatalaiba beépült pénzügyi hatalom felismerve az ifjú Soros György tehetségét és

közgazdasági képzettségét, valamint informálódva eszperantós előéletéről, olyan tőzsdei spekulációkban segítették bennfentes ismeretek informális és bizalmas közlésével, amelynek eredménye az az óriási vagyon lett, amellyel ő hivatalosan rendelkezik. Gyanítható azonban, hogy ez az óriási vagyon nem az övé, csak a kezelésére van bízva és amely tulajdonképpen azé a politikai háttérhatalomé, amelyiknek a célja a migráció segítségével az Európai Egyesült Államok megalakítása.

Mind ezt figyelembe véve csak látszat volt az, hogy Európának a Coudenhove-Kalergi által meghirdetett egyesítési szemlélete az 1920-as évek végére lecsengett. Valóban úgy tűnt, hogy múló divatirányzat volt, ami azonban csak takaréklángra lett helyezve, mert sokkal fontosabbá vált az időközben bekövetkezett gazdasági világválság és annak megoldása. Ezen kívül David Bengurion cionista (munkás)mozgalma (Póale Cijon) mozgalma, amely arra irányult, hogy a világ zsidósága –így az európai is–, települjön vissza ősei földjére, Jeruzsálembe és annak környékére. Ez egyelőre arab területeknek a jeruzsálemi főmufti közreműködésével történt megvásárlásában jelentkezett, az arab és a zsidó lakosság közötti szomszédságból adódó ellentétek –amelyek eredetileg is fenn álltak—azonban tovább mélyültek, így semmi alapja nem volt annak, hogy az európaiaknak az arabokkal történő keveredésével létrejövő új népesség irányítható lenne az Európából egyre nagyobb számban kivándorolni tervezett zsidósággal. Ráadásul Európa több országában szintén divatként végigsöpört antiszemita hullám, amely Hitlernek 1933-ban Németország kancellárjává történt megválasztása és a nemzeti szocialista Németországnak II. világháborús kezdeti sikerei következtében nemcsak a vele „szövetséges”, hanem az általa leigázott államokban az európai zsidó lakosság olyan erősen megritkult, hogy egy különben is ellenséges arab tömeget még az európai „fajjal” történő keveredése ellenére sem tudta volna irányítani. Teljesen téves volt Spenglernek a „Nyugat alkonya” című kétkötetes munkájában leírt az a nézete, hogy a katolikus és a protestáns kereszténység közelebb áll az iszlámhoz, mint az ortodox kereszténységhez. Ezt azzal igyekszik alátámasztani, hogy a nyugati egyház a keresztény világtudat arab formáját reprezentálja. Krisztus prófétája Pál, Allahé pedig Mohamed, a népi vallásban pedig „Mohamed a Krisztus alakkal olvad egybe.” A nyugati és a keleti kereszténység között semmilyen átjárás nincs, ellentétben az iszlámmal, amely a nyugati kereszténységhez hasonlóan nem merevedett be, mint a keleti.

4. A transzatlanti amerikai és a legerősebb európai országok gazdasági érdekeinek találkozása

Annak oka, hogy a 2010-es években újból fellángolt a muszlim vallású észak-afrikai és közel-keleti arabok Európába történő tömeges bevándorlásának a lehetővé tétele, az USA már tárgyalt gazdasági érdekein túlmenően több nyugat-európai államnál a születési rátának vészes negatívumba fordulása és az egészségügy permanens fejlődése következtében az élettartam-hosszabbodással együtt járó társadalmi elöregedés, a szociális ellátórendszer távlati összeroppanása és az egyre fenyegetőbb munkaerőhiány. Korábban az Egyesült Királyság labour-kormányzata csatlakozott az ifjabb Bush-adminisztráció iraki háborújához, amelynek eredménye Irak anarchiába és polgárháborúba taszítása lett. Minthogy nemcsak az ifjabb Bush, hanem az akkori brit kormányfő, Tony Blair is alaptalanul állította, hogy Szaddam Huszein atomfegyverrel rendelkezik, pártját is magával rántva megbukott. 2008-ban az Obama-adminisztráció Franciaország és Németország egyetértésével megindította a már ugyancsak említett arab tavaszt, mivel az iraki Szaddam Huszeinhez hasonlóan sem a líbiai diktátor Mohammed Kadhafi és a többi arab diktátor sem volt hajlandó értékarány alatt, egészen olcsón adni az olajat, amit e három állam megkívánt volna tőlük. Az ebből kialakult anarchia és kaosz már szintén említett módon váltotta ki az Európába irányuló tömeges bevándorlást, amely Európára 2014-től vált erőteljesen veszélyessé, ugyanakkor a fejlett nyugat-európai államok egy jelentős része kedvezőnek ítélte, mert úgy vélte, hogy ezáltal néhány éven belül megoldódik a munkaerőhiány. Az Európai Bizottság és az Európai Parlament többségben lévő liberális-zöld szárnya Soros Györggyel együtt e két irányból jövő és egymással találkozó érdeket támogatva áll ki tévesen a muszlim vallású zömmel arab migráció és a migránsoknak a nemzeti államok általi kötelező befogadása és betelepítése mellett.

Ennek tudható be, hogy amikor beindult a tömeges migráció embercsempészek közreműködésével és később már el nem takarható Soros „nyílt társadalmi hálózatához” tartozó emberjogvédő alapítványainak segítségével megszervezett tömeges Európába történő bevándorlás, az európai bizottság nem tartotta fontosnak, hogy felhívja Görögországot és Itáliát, most pedig Spanyolországot a schengeni határok védelmére. Sőt a német kancellár, Angela Merkel, a „Willkommenkultur” jelszavával egyenesen invitálta őket Európába. A szociál-liberális, és a keresztényszocialista európai kormányok, így sem Franciaország, sem Németor-

szág, sem Ausztria, sem Olaszország, sem a skandináv államok kormánya nem tettek semmit a menekült áradat megállítására, sőt elítélték azokat az országokat – így a Visegrádi 4eket –, amelyek útját állták a menekültek jogtalan beáramlásának. A migránsokat tárt karokkal váró nyugat-európai bal-liberális kormányok és maga Brüsszel is azt hiszi, hogy néhány éven belül rendszeres nyelvi és szakmai képzés mellett beintegrálódnak annak az országnak a munkaerőpiacára, ahová a kvótarendszerrel elhelyezi őket az Európai Bizottság.

5. A gazdasági érdekeltségeken túlmenő demográfiai ENSZ célkitűzések Soros közreműködésével

A migráció az ENSZ-t is erőteljesen foglalkoztatta a világ egyenlőtlen demográfiai helyzetének alakulása miatt. A helyzet ugyanis az már több évtizede óta, hogy Európa lakossága az alacsony népszaporulat miatt egyre csökken és ez nemcsak a nyugat-európai gazdaságilag fejlett államokra vonatkozik, hanem a közép-, és kelet-európai államokra is. Ugyanakkor Afrika és Elő-Ázsia őslakossága jelentősen szaporodik, különösen azokban az államokban, ahol az iszlám uralkodik, amely lehetővé teszi a többnejűséget. Az iszlám értelmében ugyanis egy férfinak négy törvényes felesége lehet és négy feleségtől származhatnak törvényes utódai. A túlszaporodás ennél fogva Afrikában két irányból is adott. Egyfelől Afrika belső és középső részében a természet-közeli életlehetőségek által primitív körülmények között is fel lehet nőni minden szülői megterhelés nélkül, iskolakötelezettség hiányában. Ugyanakkor a felnőtt vegetáló primitív élethez, amely az őserdők mélyén jelenik meg, nem szükséges a felnőtt élet viteléhez különösebb képzettség. A primitív törzsi szervezeten belül ugyanis primitív gazdasági körülmények között egyszerű módon meg tud élni a törzsi szervezetben élő közösségek minden tagja. Más azonban a helyzet a fejlettebb észak-afrikai és elő-ázsiai társadalmakban, ahol ehhez viszonyítva egy jóval fejlettebb arab kultúrával lehet találkozni, amely arab kulturális társadalom már fél-állami szervezetű, ahol már van állam, de az államon belül még a törzsi szervezetre emlékeztető, de annál jóval fejlettebb klán-szervezetek léteznek. Ezekben az arab államokban, vagy azoknak egy részében a mandátumukat ismétlődően, korlátozások nélkül megújítani lehetséges körülmények között uralkodó diktátorok az előző szovjet befolyásra kialakított viszonylag korszerű ingyenes egészségügyi és szociális ellátás, valamint foglalkozásbiztosítás mellett a társadalom tagjai létezni tudtak. Az isz-

lám által elvárt szaporodásnak ennél fogva fennálltak a feltételei. Ez pedig annál fogva, hogy az iszlám kultúra alá tartozó társadalmakban a politika és az állam, valamint a családi élet elválaszthatatlanul összefügg az iszlám vallással, a túlszaporodás feltételei adottak. Ugyanakkor ezt a túlszaporodást – különösen ami már Afrika belsejében – egyre inkább éhséggel és lázadással fenyeget, az ENSZ akként kívánja megoldani, hogy ennek az egyre kilátástalanabb életfeltételek közé kerülő tömegnek egy jelentős része vándoroljon át Európába és az ott felhalmozódott vagyon és ez által biztosított szociális segély terhére egzsisztáljon az ottan történő beintegrálódásáig.

Ennek kivitelezésére a legjobb közösségi alanyok az iszlám vallású arab közösségek mutatkoznak, ahol a Korán alapján minden hívő az iszlám vallást terjeszteni köteles és ellenségesen kell fellépnie minden olyan vallásos vagy ateista személlyel, aki más vallás tétéleit hiszi, valamint olyan személlyel szemben is, aki vallástalan. Ez vonatkozik azokra az államokra is, amelyekben nem az iszlám, és nem annak a kultúrája uralkodik, hanem amelyek a görög-római klasszikus és zsidó-keresztény kultúrkörhöz tartoznak. A Korán értelmében ezeket az államokat el kell pusztítani, illetve meg kell hódítani, polgáraikat pedig az igaz hitre, vagyis az iszlámra kell téríteni, aki pedig erre nem hajlandó külön adóval kell sújtani, ha pedig ennek megfizetését megtagadja, halállal kell büntetni. Mínderre a történelem folyamán már két alkalommal sor került. Egyszer a kora-középkorban Hispániában a mór uralommal, másodszor pedig a késő-középkorban Európa déli és középső részében a török uralommal. Most pedig látható, hogy mit tett az Iszlám Állam azokon a területeken, ahol kalifátusát berendezte. Tekintettel arra, hogy az ISIS vezető rétege az iszlámon belül a síta irányzathoz tartozik, az általa meghódított területeken a szunnita irányzathoz tartozókat, ha nem voltak hajlandók áttérni a síta irányzathoz, kivégezte. Palmyrában lerombolta és megsemmisítette a görög-római korból megmaradt impozáns épületmaradványokat és szobrokat. A múzeumokból kihozta a lelőhely-megjelöléssel és kor szerinti datálással nyilvántartott ókori tárgyakat és ékszereket, amelyeket az antik kereskedelemben értékesített annak érdekében, hogy a befolyt pénz fegyverbeszerzésre fordíthassa. A szakirodalomban megjelent olyan nézet, mely szerint a működése területén az infrastruktúrát helyre állította és szociális ellátást vezetett be. A felszabadított területek települései azonban nem ezt mutatják. Romhalmaz van mindenütt. A Közel-Keleten az ISIS ideológiai hatására még azokban az államokban is, amelyeket még részben sem foglalt el, megindult a kopt

és egyéb görög-keleti keresztények üldözése, fizikai megsemmisítése, templomaik lerombolása és a velük szemben elkövetett merényletsorozatok.

Mindezeket akkor még nem tudta az ENSZ, amikor az ezredfordulót megelőzően felújította az 1920-as évek végére elhalt Kalergi tervet és az abban foglalt arab migránstömegeknek az európai népszaporulat negatív irányba fordulása következtében egyre ritkuló népességének a feltöltését érdekében Európába történő irányítását a túlszaporodott területeken történő népességritkítással gondolja a globális demográfiai világegyensúlyt megvalósítani. Ennek jegyében született meg az ENSZ new-yorki kirendeltségének „Immigration replacement” című jelentése, mely szerint 2025-ig bezáróan „Európának 159 millió bevándorlóra van szüksége.” Ez 2015-re annyiban szelídült, hogy a 2000 szeptember 26-án nyilvánosságra hozott „Project Syndicato” évente egy millió bevándorlónak az Európába történő befogadását irányozza elő annak érdekében, hogy az európai gazdaság megfelelő számú munkaerővel rendelkezzen. E folyamat megvalósulásának azonban a legnagyobb akadályát a Soros Györgytől a „Bloomberg Businnes” folyóirat 2015. október 30-iki számában megjelent tanulmány szerint a nemzeti határok, az Európai Unióban pedig a tagállamok belső határai képezik. Ez is az Európai Egyesült Államok létrehozása mellett szóló érv az e nézetet vallók szerint. A Financial Times 2005. július 26-iki számában megjelent tanulmányában pedig az Európába folyamatosan beérkező migránsoknak az Európai Bizottság által az egyes tagállamok részére meghatározott számú kötelező szétosztását javasolta, amelyet az Európai Bizottság 2017. november 16-iki keltezésű határozatával elfogadott.

Ez a demográfiai egyensúly megvalósítási tervének az egyik oldala. A másik oldala viszont az „Immigration replacementben” szintén szereplő „genocidium”, aminek kialakulását a „demográfiai válság” csökkentése, illetve megszüntetése érdekében megfelelő politikai háttértevékenységgel elő lehet segíteni. Ha bele gondolunk, ez valósult meg Dél-Európában a Jugoszláv Köztársaság területén. Josip Broz Tito ugyanis politikai örökségként meghagyta, hogy a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság elnökei meghatározott évi sorrendben váltsák egymást a Szövetségi Köztársaság elnöki székében. Amikor azonban Szerbia elnökére, Milosevicsre került a sor, nem tartotta be ezt a játékszabályt és nem adta át a helyét az őt követő soros elnöknek, hanem centralizálva, diktatórikus elnöki hatalmat alakított ki, megvonva a tagállamok behatárolt korlátozott szuverenitását és a két tartomány autonómiáját. Az emiatt

kialakult polgárháborús hangulat közepette nyilatkozott az idősebb Georg Bush, az USA akkori elnöke, hogy ő és adminisztrációja csak egységes Jugoszláviát ismer el és csak azzal hajlandó tárgyalni. Erre indította meg Milosevics a háborút a tagállamokkal szemben és amely különösen Horvátország, valamint Bosznia és Hercegovina területén mind a szerbek, mind a horvátok, mind pedig a bosnyákok részéről egymással szembeni tömegmértű népiirtásokhoz vezetett, amelyekben, mint pl. Szebrencában, a „békefenntartó” ENSZ katonák tétlenül néztek végig és nem avatkoztak be. Nagyszámú tömegsír tanúsítja mindezt. Az USA és az ENSZ ezt a kölcsönös öldöklést és polgárháborút éveken keresztül passzívan nézte végig, holott az USA a maga bombázó tevékenységével korábban is kialakíthatott volna olyan helyzetet, ami a Daiton-i Egyezményhez hasonló befejezést jelentette volna e genocidiumokkal és tömegsírokkal tarkított polgárháborúnak. A másik hasonló ilyen polgárháború tört ki Ruandiában, ahol a hutu és a tuszi ellentét alapján ölték tömegesen egymást, csak azért, mert az egyik törzs az iszlámon belül síta, a másik pedig szunnita. Itt is milliók estek áldozatul. Az ENSZ és a nagyhatalmak itt is évekig csak tétlenül nézték az eseményeket és amikor már úgy látták, hogy megfelelően megritkult a lakosság, akkor avatkoztak be és rendezték úgy ahogy a helyzetet.

6. A következmények és a mögöttük meghúzódó bizonyítható vallási motívumok

Az eddigi tapasztalatok nem ezt mutatják. Pokol Béla az *Európa végnapjai – A demográfiai összeroppanás következményei* címen, jóval a tömeges migráció megindulása előtt megjelent könyvében utal arra, hogy a már Európába letelepedett és ott munkát vállalt arabok gyermekeiket visszaküldik szülőhazájukba a nagyszülőkhöz, az iszlámnak megfelelő nevelésben részesülés érdekében. Felnőve visszajönnek szüleikhez Európába, azonban olyan képzettséggel, amely nem alkalmas arra, hogy azzal az európai modern, komoly szakmai és technikai-technológiai képzettséget, valamint innovációt, és beilleszkedési készséget, képességet igénylő munka világában megállják a helyüket. Ennél még súlyosabb a helyzet. Ugyanis azok a migránsok, akik tömegesen Európába eddig bejöttek és akiket eddig a nyugat-európai államok különböző helyeken elszállásoltak, csak a segélyre aspirálnak, annak rendszeres juttatását, valamint az adott ország polgáraival egyenlő mértékű szociális ellátásokban való részesülést megkövetelik, ugyanakkor deviáns magatartá-

sukkal valamennyi nyugat-európai országban a köznyugalmat és a közbiztonságot veszélyeztetik. Rendszeres jelenség részükről a nők és a kiskorú fiúk, valamint lányok csoportosan történő szexuális zaklatása, sőt megerőszkolása, járókelők utcán történő feltartóztatása és értéktárgyaik elvétele, összeverése, üzletek kifosztása, valamint az általuk elkövetett áruházi és plázai lopások, rendbontások számszerű emelkedése. Elég e tekintetben a svédországi, a németországi, a francia-, és olaszországi, valamint az ausztriai inzultusokra utalni. Újabbán már a közúti áruszállítás sem biztonságos, mert a kamionokat is megtámadják. A migráns fiatalok csoportos garázdálkodása miatt ma már egyre több német és francia nagyvárosban félnek az emberek az utcára kimenni világos nappal is, nem is beszélve sötétedés után. Az egyes országokban és azok településein végrehajtott konkrét migráns-atrocitások dokumentálva vannak nemcsak a magyar, hanem a nyugat-európai sajtóban is, noha a hivatalos hírközlés ezeket elhallgatni és palástolni próbálja és azt igyekszik kimutatni, hogy nincs összefüggés az egyes erőszakos köztörvényi bűncselekmények, valamint azok számszerű emelkedése és a migráció között. Ugyanakkor egyértelműen bizonyítja a kettő közötti összefüggést az, hogy azóta, amióta az olasz kormány bekeményített és szigorította a migránsok Olaszországba jutásának a lehetőségét, új útvonalként Spanyolországot választották és amióta oda irányul a migráció, a köztörvényi bűnözés számszerűsége is jelentősen megemelkedett. Elgondolkodtató továbbá, hogy mindazoknak a többsége, akik e cselekményeket elkövetik, a cselekmények elkövetésekor közlik, hogy mindezt Allah nevében követik el. És itt jön a terrorizmus, amely tömegével szedte halálos és sérült áldozatait és amelyek túlnyomó részét öngyilkos vagy polgári robbantásokkal, vagy teherautós tömeges gázolásokkal követnek el szélsőséges iszlamista terroristák, amelyek szinte mindegyikét az Iszlám Állam (ISIS) vállalta eddig magára, az elindult vizsgálati eljárások pedig egyértelműen kimutatták, hogy az elkövetők az ISIS táborai-ban kaptak kiképzést és az ISIS megbízása alapján követték el előre kidolgozva terrorista cselekményeiket.

7. E terv esetleges megvalósulásának várható etnográfiai, gazdasági, szociális, kulturális és jogi hatásai

7.1. Az etnográfiai kihatás

Ha e terv megvalósulna, a négy fal között, íróasztal mellett kialakított társadalmi „mérnökösödés” által kiagyalt elmélet szerint az ókori

egyiptomi koptokhoz hasonló kevert népfaj alakulna ki a fehér és az arab fajtól a vérkeveredés által. Ez azonban nem következne be. Erre utal a már Európában több generáción keresztül letelepedett arab közösségek életvitele, amelyek elkülönülve, magukat gettósítva élnek, sőt „no go” zónákká alakítják a maguk lakta városrészeket. Ez a nyugat-európai nagyvárosokban ma már általános jelenség. Ezekre a területekre a rendvédelmi szervek sem szívesen mennek be. Ha mégis feltétlenül be kell menniük, csak komoly erősítés mellett teszik ezt. Ez volt tapasztalható az utóbbi évek terrorcselekményei miatti brüsszeli házkutatások esetében. A helyzet tehát az, hogy az arabok követve vallásukat, nem hajlandók keveredni a más vallású európaiakkal. Lenézik és ellenségesen kezelik őket. E motiváció és a térítési kötelezettség alapján támadó és hódító jelleggel lépnek fel, ha csoportosan vannak. A kölni és a hozzá hasonló erőszakos, csoportosan elkövetett szexuális atrocitásokat is a 2015-től tömegesen Európába érkező arab fiatalok az európai nők lenézésétől motiváltan követték el. Mindez arra utal, hogy népkeveredés legfeljebb csak kis mértékben alakul ki. Viszont párhuzamos társadalmak jelennek meg, amelyben az araboknál tapasztalható népszaporodás folytán ezek veszik majd át településről településre menve, a nagyobb településektől lefelé egyre jobban kiszorul az európai népesség. Ez távlatilag Európa államszervezetének széteséséhez és Európa kalifátus rendszerre történő átállásához vezetne.

7.2. A gazdasági kihatás

A németországi, az ausztriai és a franciaországi iskolákban is az tapasztalható, hogy az államalkotó nemzetiségű tanulókkal egy osztályba járó arab fiatalok elkülönülnek a nem hozzájuk tartozó társaiktól, nem tanulnak, tanáraikkal ellenségesek és bizalmatlanok. Újsághírek foglalkoztak azzal, hogy igen gyakori az agresszív és kihívó a viselkedés részükről a tanáraikkal és osztálytársaikkal szemben. Nagy hányaduk kimarad az iskolából és deviáns módon él. Illegális, főleg drogkereskedelemből, prostituáltak futtatásából és vagyon elleni bűncselekményekből igyekeznek fenntartani magát. A fiataloknak ez az a nem dolgozó, némi szociális segélyből élő rétege, amely autók felgyűjtésével járó utcai zavargások résztvevője, amellyel Nyugat-Európa nagyvárosaiban egyre gyakrabban találkozni lehet. Ugyanakkor Németországban, Ausztriában és a skandináv államokban az átlagos nyugat-európai országokhoz képest jelentősen nagyobb a szociális segély, amelyet az újonnan érkező

migránsok is megkapnak, nagy hányaduk nem is keres munkát. Emellett pedig a már említett okok miatt fennálló alulképzettségük alkalmatlanná teszi őket arra, hogy az egyre nagyobb szakképzettséget igénylő munka világába beintegrálódjanak. A tősgyökeres európaiaknak a szaporodási rátájának tartós negatívuma miatt egyre nagyobb munkaerőhiánya következtében a gazdaság is egyre gyorsuló mértékben hanyatlani fog kezdeni. A segélyeket a Soros-féle javaslat értelmében az IMF-től és netán a tőle felvett hitelekkel lehetne csak fedezni. Mindez az európai államok és végül az egész európai kontinens eladósodásához vezetne. Ezen kívül pedig a felvevő piac zsugorodása következtében egyre több cég fizetéstelenné válásával lehetne számolni.

7.3. Szociális kihatás

A tapasztalat az, hogy az Európába érkezett óriási migránstömegből csak igen kevesen akarnak dolgozni. Azok közül is, akik hajlandók erre, legtöbbszörnek, mint már előbb említettem, nincsen olyan képzettsége, amellyel megállná a helyét a mai fejlett technológiával rendelkező munkaerőpiacon. Ezen kívül a többség elutasítja mind a nyelvi, mind pedig a szakmai tanfolyamokon való részvételt, amit mind az EU, mind pedig a befogadás mellett álló államok a részükre szerveznek. Mint már erről szó esett, a legtöbbször az állam nyújtotta szociális segélyekből kíván élni, amit még igyekeznek vagyon elleni devianciával kiegészíteni. Ez a gazdag uniós tagállamokat is annyira megterheli, hogy távlatilag csökkenteni fog kelleni a szociális és társadalombiztosítási szolgáltatások természetbeni és pénzbeli oldalát egyaránt. Soros György javaslata alapján hogy ez ne következzen be, minden tagállam vegyen fel hitelt az IMF-től, a Világbanktól vagy éppen tőle. Ennek az eredménye az államok teljes eladósodás lenne, és így is összeomlana az európai államokban nemcsak a szociális ellátás, hanem az államháztartás is. Pokol Béla ennek a nagy valószínűségét és veszélyét is helytállóan a könyvében végig vezetve leírja.

7.4. Kulturális kihatás

Az Európai Uniónak a civilizáció szempontjából a legfejlettebb és elkényeztetett, elkényelmesedett jóléti társadalmi részben az információs dömping, valamint a gondolkozásbeli eltunulás következtében egyre manipulálhatóbbá vált és válik. Sem a hozzá címzett és készen

kapott információkat, divatos ideológia-eszmei nézeteket kritikailag egyre kevésbé értékeli. Ezért felületessége egyre nagyobb méretűvé válik és ezért a legerőteljesebb impulzusokat kiváltó divatos uralkodó irányzatoknak behódol. Egyértelműen ez mutatkozott meg az Európai Parlament 2017. november 16-án meghozott határozatánál, amelynél a képviselők magas többségi arányban a néppárti képviselők egy jelentős hányadával együtt a zöld-liberális frakció elérte a migránsok szelektálás nélküli felső korlátok nélküli befogadást az Európai Unióba, akiket a bizottság minden évben elosztana befogadási kötelezettséggel az egyes tagállamok részére. A jelen korunk fejlett civilizált jóléti társadalmát az mutatja, hogy egyre zsugorodik a valódi szellemi elit. A formális szellemi eliten belül is egyre csökken a tartalmas szellemi elit aránya. A kultúra, a művészet és a tudomány egy része is eme felületességnek az áldozatává kezd válni. Egyre nagyobb számban jelennek meg áltudományok (gender elméletek, stb.), disszonáns hangvételű zeneművek, meghökkentő és üres képzőművészeti alkotások, diszfunkcionális öltözködési és egyéb divatirányzatok. A migránsok beáramlásával az európai kultúrpolitika történelmileg kialakult klasszikus görög-római-zsidó keresztény kultúrájáról, annak szimbólumairól (lásd a francia keresztlevéltelt II. János Pál pápa emlékműjéről) arról a javaslatról, hogy a keresztény templomok tornyairól vegyék le a keresztet, mert ez sérti a bevándorlók vallási érzületét. Mindez arra utal, hogy az európai kultúrpolitika defenzív módon készíti elő az iszlám vallás uralmát és kultúráját, aminek távlati következménye a még megmaradt és átöröklődött ókori görög-római-zsidó-keresztény/keresztyén, valamint az ebből merítő racionális alapú felvilágosodási kultúra valamennyi szellemi, képzőművészeti, zenei, irodalmi és filozófiai-eszmei terméke megsemmisülne, ezen kívül még az alapkutatásokon nyugvó tudományos értékek nagy része is. Megsemmisülne minden vallási tárgyú műtárgy és festmény. Megismétlődne az ókori alexandriai könyvtár felgyújtásához hasonló sorozatos könyvtár-megsemmisítés, de most már globális méretekben. A több évszázados vallási műemléképületek és belső műkincseinek freskóinak, képeinek a lerombolása, megsemmisítése esetleg mecsetté történő átalakítása várható, miként ez történt Bizánc és a Kelet-Római Birodalom ortodox templomaival az 1453-al sikeresen befejezett ozmánhódítással. Legújabbban erre utaló helyzet a már említett afganisztáni óriás szobrok barbár felrobbantása a tálib uralom időszakában az ezredfordulón, valamint Palmira ókori romvárosának a megsemmisítése az ISIS uralma alatt. Mindez várhatóan be fog következni, mihelyt az iszlám vallású

arabok túlsúlyba kerülnek Európában és mihelyt ennek következtében Európában uralkodóvá válna az expanzív terjeszkedő iszlám vallás és annak intézményrendszere. Az iszlám vallás és annak az állampolitikaival összefonódott intézményrendszere ugyanis merev és nem hajlandó megújulásra és igazodni a zsidó-keresztény kultúrához. Sőt a zsidó vallási kultúrával és magával a zsidósággal szemben eleve ellenséges, a kereszténységgel szemben pedig a vallási különbözőségeken felül még azért is, mert kultúrájának gyökere a görög-rómain kívül a zsidó vallási kultúrában van.

7.5. Közbiztonság, jogbiztonság

A közbiztonság alakulását és annak tragikus romlását a migránsok dologtalansága, a jogállami segélyrendszerre pióca módjára rátapadó és integrálódni nem akaró dologtalan és az európai szellemiséggel, kultúrával életmóddal és vallással ellenséges energiától és életerőtől duzzadó deviáns tömegének antiszociális attitűdjeiről már más vonatkozásban szóltunk. Itt csak annyit említünk meg, hogy a kötelező elosztással történő letelepítésük eleve reménytelen. Az eddigi bevándorlásuk is azt mutatta, hogy meg sem várták a befogadási eljárásuk befejezést, eltűntek a hatóságok látóköréből és kóborolnak tagállamról tagállamra, az Európai Unió területén. Azzal, hogy az Európai Unión belül a határok szabadon átléphetők, a tömeges bevándorlással mozgásuk teljesen ellenőrizhetlenné válik. Letelepítésük a kötelező elosztással eleve reménytelen. Ezt mutatja az első, az uniós tagállamok belügyminiszterei által megszavazott kvóták szerinti letelepítésük végrehajtásának sikertelensége. Most még az eddig tapasztalt közbiztonságromlást az is tovább növelni fogja, hogy az Iszlám Állam a vele szemben a nagyhatalmak által folytatott háborúban rövidesen elveszti valamennyi területét és kvázi gerillaháborúra kényszerül átállni és olyan láthatatlan hatalommá alakulni, amely a most uralkodó pénzhatalmi uralomhoz hasonlóan beépül minden európai állam társadalmába és a radikális iszlám hitközségek intézményein keresztül a robbantásos merényleteket és terrortámadásokat szaporítani fogja Európában.

Ami a jogot és a jogbiztonságot illeti, a jelenlegi európai nagyvárosok tapasztalatai azt mutatják, hogy ma már „no go” zónákká alakult iszlám vallású Európába települt arabok városnegyedekre kiterjedő gettóiban nem csak az iszlám vallás, hanem a vele összefonódó iszlám jog, a saria érvényesül. Nagyon valószínű, hogy az arab lakosság Európába

történő megszorodásával, az ezzel összefüggő iszlám vallás térhódításával egyre nagyobb mértékben fogja kiszorítani a tradicionális európai jogrendszernek mind a tételes jogra épülő kontinentális, mind pedig az esetjogra (case law) formáját.

Eddig az volt a kontinentális európai jogrendszerrel kapcsolatban tapasztalható, hogy amerikai-angol hatásra az esetjogra épülő angolszász jog fokozatosan fellazítja a kontinentális tételes-jog alkalmazására épülő joggyakorlatot, ami a kontinentális európai államokban jogbizonytalanságot és a jog elméleti, jogalkotási és jogalkalmazási színvonalését idézi elő az angolszásztól eltérően fejlődött kontinentális európai államokban. A jogállamiság és a demokrácia és az önkormányzatiság, valamint a szuverenitás fogalma az Európai Unió közjogi intézményrendszeréből fokozatosan kiszorul, eltűnik és helyet ad a totális centralizálásnak és egy egyre keményedő bürokratikus központosított diktatúrának. Itt Magyarországon a bal-liberális Horn és Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai kormányzás a jogi értékeket teljesen „nihillé” tette a „megélhetési bűnözés” kategóriájának a jogrendszerbe történő beillesztésével, ami azt jelentette, hogy szociális okokból a szegények által elkövetett vagy elleni bűncselekményeket – még ha azokat erőszakosan is követik el –, az átlagosnál enyhébben kell elbírálni. Utólag már látható, hogy ez mintegy előkészítője Soros György ama javaslatának, hogy a migránsok által elkövetett valamennyi kriminális és deviáns magatartást a jogalkalmazó szervek az átlagosnál enyhébben bírálják el és az átlagosnál enyhébb szankciót alkalmazzanak. Az iszlám eszmei és kulturális térhódítását elősegítő szolgálalküretű kultúrpolitika a keresztény vallási jelképek levételéhez hasonlóan fokozatosan egyre több iszlámjogi intézményt fognak átvenni, iszlámosítva a történelmi európai jogot, totális önkényt, primitív büntetékiszabást (testi fenyegetés, kézcsonkítás, megkövezés, stb.) és jogbizonytalanságot előidézve.

8. A lehetséges jogi és politikai ellenintézkedések az itt leírt folyamatok elhárítására

Az Európai Parlamentnek a politikai menekültek befogadásával kapcsolatos dublini rendszer módosításával kapcsolatos 2017. november 16-iki döntése, amellyel jóváhagyta az Európai Bizottság ama javaslatát, mely szerint korlátlanul és felső korlátok nélkül nemcsak politikai menekülteket, hanem gazdasági migránsokat is az Európai Bizottság minden tagállam által elfogadni és végrehajtani köteles kvóták szerint oszta-

ná el az egyes tagállamok között. Azoktól a tagállamoktól pedig amelyek megtagadnák a reájuk eső kvóta szerinti migránsok befogadását és elhelyezését, szankcióként mindaddig, amíg vonakodnak a befogadást teljesítésétől, megvonják minden uniós támogatást. Ebbe a befogadandó kontingensbe bele tartoznának az illegálisan határátlépő migránsok is, valamint a lehetővé tenni tervezett családegyesítés alapján azok is, akik utólag családtagként követnék a már Európába érkezett családtagjukat. Ez azt jelenti, hogy a megkönnyítendő családegyesítéssel akár két tucat családtagot is be kellene Európába engedni, hiszen egy férfinak a Korán előírásai szerint négy felesége is lehet egyenként is több gyermeket szülhetnek férjüknek. Ugyanakkor a menedékkérések elbírálásában és az Európába érkező migránsoknak a tagállamok közötti elosztásában részvételi és ellenőrzési jogot kapnának a Soros égisze alatt működő „Nyílt Társadalom Alapítvány” hálózatához tartó NGO „civilszervezetek”. Az ezzel összefüggő Wikström-jelentést az Európai Parlament Állampolgári, Bel és Igazságügyi bizottsága (LIBE) jelentős szavazati többséggel elfogadta. Ezzel az Európai Bizottság és a LIBE túlmént Soros György eredeti javaslatán, mely szerint évi egymillió migránsnak az Európai Unióba való befogadása lenne a tétel. Ezzel egyértelművé vált, hogy az ENSZ new-yorki kirendeltségének a jelentésében szereplő álláspontja realizálásáról van szó, mely szerint 2025-ig 160 millió bevándorlót kell Európának befogadnia, illetve „ennyi bevándorlóra van szüksége”. Tekintettel arra, hogy az Európai Parlamentben bár a Néppárt van többségben, de a Liberális Párt a zöldekkel koalíciót alkotva többséget képez, ezért várható, hogy a LIBE által elfogadott Wikström jelentés az Európai Parlament és a Tanács határozatával hatályba lépne és kötelező erejűvé válna, de csak akkor, ha a tagállamok 55%-a, valamint a teljes Európai Unió lakosságának 65%-át képviselő országok kormánya támogatja. Ez esetben is azonban az ún. „blokkoló kisebbség” megakadályozhatja a döntés hatályba lépését, mely az Európai Unió lakosságának minimum 35%-át kitevő legalább 4 tagállam együttes tiltakozásával valósulhat meg. Erre, egyetértve Gaudi-Nagy Tamással, reális esély van akkor, ha a Visegrádi 4ekhez felzárkózik e tiltakozásban Ausztria, Románia és Olaszország.

Minthogy az Európai Unió alkotmányát helyettesítő Liszaboni Szerződés kiiktatta azt a lehetőséget, mely szerint a tagállamok megvétozhatnak az Európai Parlament döntését és helyette ezt a bonyolult blokkoló eljárást vezette be, a magyar bel-és külpolitikának arra kell törekedni, hogy egyrészt Magyarországon minden szavazásra jogosult

magyar állampolgár, vagy legalább is azok nagyobb része a többi tagállamhoz hasonlóan tiltakozzon eme határozati terv ellen. Másrészt viszont a magyar külpolitikának valamennyi tagállam ama erőivel és eme terv ellen küzdő szervezeteivel fel kell vennie a követségei útján, vagy közvetlenül is a kapcsolatot, hogy hasonló tiltakozó aláírásokat gyűjtsenek és szervezzenek. Viszonylag könnyű ezt megtenni azokban az országokban, amelyek kormánya szintén nem ért egyet e brüsszeli tervvel. Mint-hogy erre az állampolgároknak valamennyi tagországban megvan a joga, ennek akadályozása bármely állam rendészeti vagy erőszakszerve részéről olyan jogsértés lenne, amely ha az emberjogi bíróság elé kerülne, egyértelműen el kellene ítélnie. Ha pedig ezt nem tenné, abból könnyen forradalom, népfelkelés alakulhatna ki. A Visegrádi-4-ek országaiból – látva a magyar kormány által elindított Nemzeti Konzultáció 1,3 millió visszaküldött kitöltött kérdőívét—a szükséges állampolgári tiltakozás össze fog jönni. A brüsszeli terv megakadályozását célzó írásbeli tiltakozás megszervezését Lengyelország, Magyarország, Szlovákia, Csehország kormányai meg fogják tenni és ez várható még az új osztrák kormánytól, a román kormánytól és valószínűleg még a horvát és a szlovén kormánytól is. Könnyen lehet, hogy addigra Olaszországban is leváltásra kerül a jelenlegi liberális kormány és polgári kormány alakul. De különben is: azokban az államokban is, amelyekben a migránsellenes pártok erősek, mint pl. Németországban, Franciaországban, Hollandiában és Dániában, van esély e terv megvalósításának a megakadályozására.

A brüsszeli kvótaelosztási terv már arról szól, hogy a kötelező elosztás során az újonnan érkező migránsokat elsősorban a közép-, és kelet-európai tagállamokban kell letelepíteni, amelyek még nem, vagy csak igen kevés migránst fogadtak be (pl. Szlovákia). Tekintettel arra, hogy ez a migránsáradat a jobb élet reményében nem ebben, hanem a nyugat-európai régióban kíván bejutni és letelepedni és a közép-kelet-európainál jóval nagyobb szociális ellátórendszerre kívánja rákapcsolni magát, eleve kudarcba fog fulladni a letelepítésük, mert a szabad mozgás és költözés uniós elve alapján azonnal az Európai Unió nyugati államaiba vándorol át. A helyhez kötésük tehát illuzórikus. A brüsszeli bürokrácia is tisztában van ezzel. Ez az Európai Bizottságot egyáltalán nem érdekli. Az érdekli csupán, hogy minél előbb megszűnjenek az európai államok és belátható időn belül megszűnjenek a nemzetek, a nemzetiségek és a sokszínű nemzeti-nemzetiségi kultúra és az egyes államok nemzeti nyelve. Mindezek helyére egy egységes, sablonszerű transzatlanti angolszászhoz hasonló egységes kultúra létrejöveteléről álmodnak az

amerikai és az európai uniós adminisztráció politikusai. Ha mindez megvalósulna, az az európai szuverén államoknak, sok nemzetiségű lakosainak, nemzeti önazonosságuknak, nemzeti nyelvüknek és kultúrájuknak a végét jelentené. Ezért lényeges, hogy azok az államok, amelyek mindezt nem akarják, hagyjanak fel az egymással szembeni nemzeti gyűlöletükkel és a náluk élő nemzeti kisebbségeivel az államalkotó nemzet béküljön ki, ne csak rövid, hanem hosszú távra egyaránt. El kell érni, hogy visszaálljon az eredeti állapot, hogy a schengeni határoknál dőljön el, hogy ki jöhet be Európába és az csak politikai menekült lehessen, vagy olyan, amelyet a saját hazájában jelentkezők közül ott kijelöltek közül az egyes uniós tagállamok munkaerőként hívnak meg saját országukba. A már Európába bejött migránsok közül, pedig azokat, akik nem hajlandók letelepedni, nyelvi és szakmai képzésben részt venni, valamint dolgozni, vissza kell toloncolni, onnan ahonnan jöttek.

Hogy ez az együttműködés a tagállamok józan kormányai és parlamenti képviselői és vezető politikusai között tartós legyen, mindent meg kell tenni az európai politikában annak érdekében, hogy a nemzeti sovinizmus, a nacionalista szembenállás az egyes nemzetek, nemzeti kisebbségek között megszűnjön. Ez pedig úgy érhető el, ha az Európai Unió tagállamai települési, területi és nemzetiségi önkormányzatok rendszerén keresztül épülne fel, az Európai Unió pedig a szuverén tagállamok állam-szövetsége lenne. A jelenlegi centralizmus erőltetése esetén az Európai Unió szétesése borítékolható.

Az Európai Unió tagállamainak és magának az Európai Uniónak az autonómiai jellegű piramisszerű felépítésénél figyelembe kell venni Közép-Európa államainak az I. és a II. Világháborút lezáró békeszerződésnek, valamint a dél-szláv háború befejezését követő Dayton-i Megállapodással a volt jugoszláv tagköztársaságok önállóvá válásával kapcsolatos országhatárok megállapításával bekövetkezett sajátos helyzetét. Ugyanis a világháborúkat lezáró két békeszerződés, valamint a dél-szláv háborút követő Dayton-i Megállapodás által megállapított határok következtében minden államalkotó nemzethez különböző nemzetiségi kisebbségek kerültek, amelyeket az államalkotó nemzetek elnyomtak. Szlovákiában, Romániában, Szerbiában és Horvátországban, Szlovéniában és az ausztriai Burgenland tartományban jelentős magyar kisebbségek élnek egy tömbben, valamint szórványban. Ugyanakkor a délszláv polgárháború következtében Horvátországban hasonló módon szerbek, Szerbiában pedig horvátok. Ez még most is komoly feszültséget okoz az egyes közép-európai államok között. Ha pedig Ukrajna is az Európai

Unió társult, majd rendes tagjává válna, ez a feszültség szélesedne, mivel Ukrajnában nagyszámú lengyel és kisebb számban román kisebbség él, a volt Galicia területén, ezen kívül pedig Kárpátalján nagyszámban él zárt területen és szórványban egyaránt magyar etnikum. Ezen kívül nemzetközi közjogilag az orosz kisebbség helyzetét is rendezni kell.

Mindebből Közép-Európa államaira leszűrhető tanulság, hogy államaik államalkotó és kisebbségei nemzetiségi nyelve, kultúrája, történelme, valamint államisága egyaránt veszélyben forog a nemzetközi pénzügyi árnyékhatalom által irányított egyre erősödő migráció által. Álságos módon az Európai Bizottság három évi időtartamra lehetővé tenné a tagállamok részére, hogy a schengeni közös európai határ védelme helyett minden állam maga védje meg a határait, de kerítés nélkül. Így ez a védelem nem érne semmit. Ugyanakkor a schengeni határokon korlátlanul az Unió belső peremvidékeire beáramló migránstömeg a tagállami határvédés ellenére bekerülne Európa belsejébe a kötelező kvótaelosztás alapján. Mindez a nemzeti államok végét jelentené Nyugat-, és Közép-Európában egyaránt.

Közép-Európa államai a nyugat-európaiakkal szemben azért vannak hátrányosabb helyzetben, mert Trianon óta a nemzetiségi ellentétek és jelentős részben a politika által gerjesztett nacionalista indulatok mérgezik közösségeiket és gyengítik államaikat. Trianon és vele együtt a nacionalizmus mérgének az „Antant” részéről történt elhintése tudatosan a jelenlegi helyzethez vezető célt szolgálta. Éppen ezért elemi érdeke lenne valamennyi közép-európai államnak –bele értve Magyarországot és a velünk szomszédos országokat, de a távolabbiakat is –, hogy fogadják el a nem államalkotó kisebbségi népek kollektív jogait. Ennek megfelelően, ahol egy tömbben élnek, kapjanak egyszerű területi autonómiát. Ahol pedig a lakosság kevert, a területi és a települési önkormányzati igazgatásban az ott élő nemzetiségek (államalkotó és nem államalkotó együtt) számának megfelelő paritással képviselt előljáró testületet válasszanak. A választott tisztségviselők ugyancsak az ott élő nemzetiségek számának megfelelően kerüljenek megválasztásra, amely grémium tagjai az ott élő nemzetiségek számarányától függő időtartamra egymást váltanák a megyei, a járási és a települési vezetői tisztségben (pl. a polgármester), míg a többiek addig helyettesként (pl. alpolgármesterként) működnének. Az államalkotó nyelv mellett az adott területen élő valamennyi nemzet nyelve hivatalos nyelv kellene, hogy legyen, ami a kisebbségi területi autonómiára is vonatkozna. A szórványban élő nemzetiségek kollektív jogait ugyanakkor valamennyi kisebbség részére

„egyesületi autonómia” biztosíthatná. Csak így lehet megszilárdítani Közép-Európa politikai és gazdasági erejét, hogy sikerrel szembe tudjon szállni a migráns beáramlással és az európai bizottság ezt támogató politikájával szemben.